

Tiesos Draugas Ekstra Nr. 118

LEBBS naujienos

2020 m. rugsėjis

**„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32**

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

Žinios iš bendruomenių

Krikščionybė XX amžiuje (V dalis)

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 95 metus

EBF maldos kalendorius

Stovykla „Kelias į tikslą“

Su džiaugsmu prisimename liepos pabaigoje - rugpjūčio pradžioje įvykusią vaikų ir jaunimo stovyklą. Jau devinti metai tokias stovyklas kartu rengia Ylakių ir Mažeikių baptistų bažnyčios. Nors šiemet teko susidurti su nemažai iššūkių, iš kurių vienas didžiausių buvo naujos stovyklavietės paieška, tačiau esame dėkingi Dievui,

kad Jis visus šiuos klausimus padėjo išspręsti, o stovykla galėjo įvykti kaip ir kiekvienais metais. Šiemet, tiesa, ylakičiams ji buvo ypatinga - dvidešimtoji, taigi jubiliejinė. Dėkingi esame taip pat ir už kiekvieną, kuris parėmė savo lėšomis, savo triūsu ir darbu, kad stovykla galėtų įvykti. Žinoma, ne mažiau dėkojame ir už dvasinį palaikymą - už maldas, nešusias visus rūpesčius ir prašymus pas Tą, kuris geriausiai juos sugeba suprasti ir išspręsti. Džiugu, kad suplanuotą programą galėjome ir įvykdyti, o svarbiausia, kad vaikai ir jaunimas, prasmingai ir aktyviai leisdami laiką,

turėjo galimybę išgirsti Evangelijos žinią, daugiau suprasti ir sužinoti apie Dievą bei Jo planą kiekvienam iš mūsų.

Lukas S.

Stovykloje dalyvauju jau daugiau nei 10 metų ir galiu pasakyti, jog šiais metais stovykla padarė didžiausią įspūdį. Šiomet pakeitėme stovyklos vietą ir turėjome daug geresnes sąlygas. Programa buvo tokia, kad dalyviai galėjo artimiau susipažinti ne tik vienas su kitu, bet ir su Dievu. Apie Jį daug skaitėme ir kalbėjome grupelėse pamokėlių metu, o vaikai

galėjo užduoti jiems rūpimus klausimus. Visiems labai patiko stovyklos tema, šiemet ji buvo „Kelias į tikslą“. Tai iš tiesų buvo prasminga, nes kartu tai buvo ir nuoroda į amžinąjį tikslą, kurio link kiekvienas keliaujame. Mane asmeniškai šiais metais labai palietė šlovinimo valandėlės, kurias padėdavau vesti. Matydavau ir besišypsančius veidus, ir tikrai susimąščiusius, tačiau visus iš širdies giedančius. Džiaugiuosi galėdama būti šios stovyklos dalis.

Justina S. ✓

Krikščionybė XX amžiuje (V dalis)

Margas XIX a. krikščioniškasis pasaulis dvidešimtajame amžiuje tapo dar margesnis. Atsirado naujų teologinių srovių, kurios kilo denominacijų viduje. Įtaką darė ir išorinės permainos sekuliarizme pasaulyje. Tai padidino susiskaldymų mastą ir paskatino atsirasti naujas denominacijas, tarp kurių skirtumai kartais būdavo visai nežymūs.

Pirmoje šimtmečio pusėje protestantų teologijoje išryškėjo įvairūs „izmai“, tokie kaip legalizmas, fundamentalizmas, separatizmas, įvairios liberalizmo atmainos. Tokia padėtis ėmė kelti susirūpinimą, kuris savo ruožtu sustiprino dar vieną „izmą“ – evangelikalizmą (angl. *evangelical*). Lietuvių kalboje šis žodis kaip naujadaras vartojamas retai, be to, jo daryba ne visai taisyklinga. Tačiau kalbininkai šiai sąvokai išreikšti geresnio žodžio nepasiūlė. Čia kalbama apie teologinę kryptį ir praktiką, kuriai daugiau ar mažiau pritaria tikintieji įvairiose denominacijose: baptistų, sekmininkų, metodistų, anglikonų, reformatų – presbiterionų, liuteronų ir kt. Pagrindiniai šios krypties principai tokie:

1. Realus Šventojo Rašto autoritetas, patikimumas ir pakankamumas.
2. Atpirkimo per Kristaus mirtį unikalumas.
3. Asmeniško atsivertimo ir dvasinio atgimimo būtinybė.
4. Būtinybė dalyvauti visuomenės evangelizavimo procese.

Šių pažiūrų ir praktikos laikosi atskiri asmenys, grupės arba net atskiros bendruomenės. Remiantis tokia pozicija rengiamos vietinės, regioninės ar net pasaulio masto konferencijos. Įkuriamos nendenominacinės (parabažnytinės) organizacijos, sėkmingai veikiančios iki šiol, arba atsiranda naujos. Pvz., nacionalinės ir regioninės *Biblijos draugijos*, pradėjusios veikti dar XIX amžiuje. 1946 m. dauguma draugijų, neprarasdamos savarankiškumo, sudarė vienijančią organizaciją – **Jungtinės Biblijos draugijas**. Taip atsirado galimybė turtingesnėms draugijoms remti mažas ir neturtingas Biblijos draugijas. Ši pagalba padėjo naujai įsisteigusiai Lietuvos Biblijos draugijai (LBD) ne vieną kartą išleisti Naująjį Testamentą,

o vėliau paruošti spaudai visos Biblijos tekstą ir 1999 metais išleisti. Iškilus problemai dėl skirtingo požiūrio į Biblijos kanoną, LBD pasinaudojo seniai Biblijos draugijose taikoma praktika dalį tiražo išleisti evangelikams, susidedančią iš 66 kanoninių knygų. Katalikų bažnyčiai buvo išleista Biblija, kurioje atskirai tarp Senojo ir Naujojo Testamento įdėtos apokrifinės knygos (ST antrojo kanono knygos, verstos iš graikų kalbos). Į Lietuvos Biblijos draugijos valdybą yra deleguojami atstovai iš dešimties bažnyčių.

1946 m. pradėjo formuotis **Evangeliškas Aljansas**. Londone susirinko apie 800 atstovų iš dešimties šalių. Jie formaliai priklausė skirtingoms denominacijoms, bet juos vienijo panašios teologinės pažiūros. Jie buvo susirūpinę dėl plintančios liberalios pakraipos teologijos, kuri stūmė šalin sveiką evangelišką konservatyvizmą. Šio aljanso gretos XX a. pabaigoje išaugo iki 150 milijonų dalyvių iš 110 pasaulio šalių, kurie rūpinasi galimybėmis įvairiais būdais skleisti Kristaus Evangeliją savo tautoje ir visame pasaulyje. Aljansui priklauso atskiri asmenys, pasiliekančys savo denominacinėje bendruomenėje. Būna atvejų, kai visa bendruomenė pritaria tokiai veiklai ir ją remia. Tai yra konfesinės (tikėjimo) vienybės pavyzdys.

Kitas vienybės ir veiklos pavyzdys gali būti **misijos sąjunga „Šviesa Rytuose“** (vok. „Licht im Osten“). Pradžią buvo kukli ir maža kaip „garstyčių grūdelis“. Po Pirmojo pasaulinio karo buvo pastebėta, kad Vokietijoje stovyklose yra apie 2 mln. karo belaisvių iš Rusijos. Buvo aišku, kad dalis jų norės grįžti arba bus sugrąžinti į tėvynę. Du misionieriai – evangelistai **Valteris Žakas ir Jakobas Krekeris** – įžvelgė, kad tai gali būti kaip atviros durys, per kurias Rusijos ir Ukrainos tautoms galima pristatyti Kristaus Evangeliją. Susibūręs bendraminčių būrelis suprato, kad laiko nedaug, todėl belaisvių stovyklose reikia nedelsiant pradėti skelbti Evangeliją ir įtikėjusius ruošti misijos

tarnystei tėvynėje. Pasisekė suorganizuoti Biblijos mokyklą grupei įtikėjusių. Mokykla veikė septynis mėnesius, kol belaisviai buvo išsiųsti į tėvynę.

Pradėta tarnystė tuo nesibaigė, nes pareiga ragino, kol leidžia galimybės, rūpintis evangelizacijos reikalais Rusijoje, teikiant reikalingą ir įmanomą pagalbą. Misijos „Šviesa Rytuose“ darbe dalyvavo ir jos veiklą rėmė tikintieji iš įvairių bažnyčių. Misijos devizas buvo: *„Mes ne save pačius skelbiame, bet Kristų Jėzų kaip Viešpatį, o save jūsų tarnais dėl Jėzaus.“* (2 Kor 4,5) Švęsdama savo tarnystės šimtmetį 2020 m. misijos sąjunga laikosi tų pačių principų. Paprastai nesiunčiami misionieriai į Rytų šalis, bet teikiama pagalba tarnaujantiems vietoje. Per visą veiklos šimtmetį buvo leidžiama krikščioniška literatūra, rengiamos radijo laidos, platinama, o kartais ir leidžiama Biblija daugiau negu 30 kalbų. Visa veikla finansuojama tik evangeliškų bendruomenių ir misijos draugų laisvanoriškomis aukomis, t.y. šį darbą remia tie, kurie turi tikslą platinti Evangeliją apie išgelbėjimą Kristuje, apie atgailos ir atsivertimo svarbą, dvasinio atgimimo būtinybę. Reikėtų dar paminėti, kad Lietuvoje ši misija pradėjo darbą dar tada, kai to nebuvo galima daryti laisvai – XX a. devintajame dešimtmetyje.

Dar vienas pavyzdys. 1950 m. jaunas amerikietis **Bilis Gremas** (Billy Graham, 1918-2018) subūrė bendraminčių grupę ir įkūrė **evangelizavimo asociaciją**, kuri vėliau buvo pavadinta jo vardu. Baigęs teologijos studijas B. Gremas kaip evangelistas tarnavo sąjūdyje „Jaunimas už Kristų“. Kiek vėliau jis pradėjo stambiuose miestuose savarankiškai rengti evangelizacinius susirinkimus, kurie būdavo gausiai lankomi ir dažnai transliuojami per televiziją. Dr. Gremo skelbimo maniera ir stilius buvo paprastas, Evangelijos žinia visada paremta Šventuoju Raštu, o jo mėgstamiausias sakinytis buvo *„Bible says“* (angl. *Biblija sako*). Skelbdamas jis visada pabrėždavo

asmenišką apsisprendimą už Kristų ir įtikėjusiųjų aktyvų dalyvavimą krikščioniškos bendruomenės gyvenime ir tarnystėje.

Dr. Gremas yra parašęs 30 populiarių krikščioniško turinio knygų. Dvi iš jų – „Ramybė su Dievu“ ir „Laimės paslaptis“ – yra jau po du kartus išleistos ir lietuvių kalba. Be to, jis rengė pasaulinio masto evangelizacinius kongresus. Vienas iš jų – 1991 m. vasarą Maskvoje įvykusi Evangelizacijos mokykla, į kurią susirinko 5000 dalyvių. Tarp jų buvo 40 žmonių grupė iš įvairių Lietuvos bažnyčių. Dr. Gremo evangelizavimo asociacija stengiasi bendradarbiauti su įvairiomis veikiančiomis bažnyčiomis. Pvz., 1995 m. asociacijos padalinys „*Atgimimas*“ keliuose Lietuvos miestuose kartu su vietinėmis bendruomenėmis surengė evangelizacinius susirinkimus. Aktyviai tarnaudamas dr. Bilis Gremas tapo vienu žinomiausių pasaulyje evangelistų.

Neįmanoma išvardyti visų glaudaus skirtingų denominacijų krikščionių bendradarbiavimo pavyzdžių, bet reikia pasakyti keletą žodžių apie organizaciją „*Gideon broliai*“. Įsisteigusi 1898 m., ji iki šiol aktyviai veikia daugelyje pasaulio šalių, taip pat ir Lietuvoje. Šios organizacijos tikslas yra rūpintis nemokamu Šventojo Rašto platinimu mokyklose, ligoninėse, kalėjimuose, kariuomenėje, viešbučiuose ir panašiose vietose. Organizacijoje laisvalaikį tarnauja evangelišku bendruomenių deleguoti asmenys, kurie neturi teisės skelbti savo bažnyčios doktrinų pristatant ir platinant žmonėms Šv. Raštą (dažniausiai Naujajį Testamentą ir Psalmyną). Visos veiklos išlaidos padengiamos iš bažnyčiose surinktų lėšų ir privačių asmenų aukų.

Pastangos siekiant denominacinės bendruomenių vienybės. Per visą krikščionybės istoriją tęsiasi tendencija skaldytis. Tačiau XIX amžiuje tarp evangelišku bendruomenių pasirodo pastangos ieškoti vienybės. XX amžiuje tokios pastangos – vienytis denominaciniu lygiu – įgauna pagreitį. Hierarchinės, centralizuotą struktūrą turinčios bažnyčios, tokios kaip Romos katalikų, tokio poreikio neturėjo.

Bažnyčių denominaciniai susivienijimai pirmiausia pradėjo kurtis nacionaliniu pagrindu, o kiek vėliau ir tarptautiniu. Ieškoti kelio į vienybę nacionaliniu lygmeniu pradėjo kai kurios pagal konfesiją (išpažinimą) panašios bažnyčios. Pvz., Rusijos baptistai, įsteigę savo bendruomenių sąjungą, ieškojo bendrumo su vėliau atsiradusiais evangelikais krikščionimis. Kelias buvo ilgas, ir, galimas dalykas, tik žiaurūs tikinčiųjų persekiojimai paspartino bendros **evangelikų krikščionių-baptistų sąjungos** įkūrimą 1944 metais.

1946 m. vienybės ėmė ieškoti metodistų bendruomenės, kurių dauguma susivienijo **Jungtinėje metodistų bažnyčioje**. Šiaurės Amerikoje (JAV) didesnė dalis skirtingų liuteronų bažnyčių taip pat nuėjo panašiu keliu.

Palapsniui išryškėjo nacionalinių sąjungų tendencija vienytis pasauliniu mastu. 1905 m. iš daugelio nacionalinių ir regioninių baptistų sąjungų įsisteigė **Pasaulinis baptistų aljansas** (angl. BWA), kuriam XX a. pabaigoje priklausė 190 nacionalinių sąjungų ir konvencijų.

1875 m. iš nacionalinių bažnyčių susiformavo iki šiol veikiantis **Pasaulinis reformatų bažnyčių aljansas**, prie kurio XX amžiuje prisijungė keletas panašią doktriną išpažįstančių mažesnių bažnyčių. Šiam susivienijimui priklausė apie 70 mln. tikinčiųjų.

1947 m. didžioji dalis nacionalinių evangelikų liuteronų bažnyčių susivienijo **Pasaulinėje liuteronų federacijoje**, kuriai priklausė per 60 mln. tikinčiųjų.

Siekdamos vienybės, į pasaulinio masto ar stambesnius regioninius susivienijimus susijungė ir kitos, naujesnės denominacijos – sekmininkai, Septintosios dienos adventistai ir kt.

Reikia paminėti dar vieną svarbų XX amžiaus reiškinį – ekumenizmą (gr. *oikumene* – apgyvendinta žemė). Dar XIX a. būta įvairių krikščioniškų denominacijų bandymų suartėti. Šios pastangos suaktyvėjo XX a., bet pažangai sutrukdė abu pasauliniai karai. Kai kas ekumeninio judėjimo pradžią įžvelgia 1910 m. Edinburge (Škotija) surengtoje **Pasaulinėje misijų konferencijoje**. Konferencijos idėja priklauso *Džonui Motui* (John Mott, 1865-1955), kuris tuo metu buvo Pasaulinio studentų judėjimo vadovas. Konferencijos pavadinimas liudija, kad dalyviams, kurių susirinko 1200, labiausiai rūpėjo pasaulio evangelizavimo reikalai.

1948 m. Amsterdame (Olandija) įvyko konferencija, kurioje dalyvavo apie 350 delegatų, atstovavusių 147 denominacijoms iš 44 šalių. Konferencijos metu buvo įsteigta **Pasaulinė bažnyčių taryba** (PBT), kurioje savo atstovus turėjo įvairios evangelikų bažnyčios. Stačiatikiai prisidėjo vėliau, o Romos katalikų bažnyčia laikėsi nuošaliai. Popiežiaus Jono XXIII laikais požiūris į šią organizaciją pasikeitė. Vatikane 1960 m. buvo įsteigtas *Krikščionių vienybės sekretoriatas*, o 1961 m. atsiųsti stebėtojai į trečiąją PBT asamblėją. Nuo 1968 m. Vatikano delegacija stebėtojo teisėmis dalyvauja visose asamblėjose. Organizacijoje aktyviai dalyvauja

trečiojo pasaulio – Azijos ir Afrikos bažnyčios. PBT būstinė yra Ženevoje. Organizacijos tikėjimo išpažinimas gana trumpas: *PBT – tai sandrauga bažnyčių, pagal Šv. Raštą išpažįstančių Jėzų, kaip Dievą ir Gelbėtoją, ir siekiančių kartu vykdyti bendrą pašaukimą vienatinio Dievo – Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios – šlovei*.

Laikui bėgant pastebėjus, kad PBT labiau pabrėžia socialinius ir politinius klausimus, o ne evangelizaciją, kai kurios bažnyčios pasitraukė iš narystės organizacijoje. Šiuo metu PBT, vienijančioje apie 400 mln. krikščionių, dalyvauja 330 bažnytinių susivienijimų ir organizacijų iš 100 pasaulio šalių.

Be pasaulinės apimties ekumeninių organizacijų, yra ir vietinių susivienijimų. Pvz., nuo 1998 m. aktyviai veikia **Ukrainos Bažnyčių taryba**, jungianti didžiąją daugumą šios šalies krikščionių. 1989 metais įkurta **Estijos bažnyčių taryba**, vienijanti 10 denominacijų, sėkmingai veikia iki šiol. Tais atvejais, kai valstybėje nėra aiškiai dominuojančios ir valdžios siekiančios denominacijos, tokia organizacija yra naudinga sprendžiant ir derinant iškilusius klausimus su pasaulietine valdžia.

Reikėtų nepamiršti, kad ekumeninės organizacijos ir ekumeninis judėjimas nėra tas pats. Daugelis skirtingų vietinių bažnyčių ir grupių, nepriklausydamos jokiai ekumeninei organizacijai, savanoriškai bendrauja tarnystės, draugystės ar įvairios veiklos srityse.

Albertas Latužis ✓

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 95 metus

Klausimas: kuris Biblijos pažadas tavo gyvenime ypatingai svarbus?

Atsakydamas br. Edvardas Vasylis rašo:

Izaijo 43, 1-2. Viešpats Dievas kaip čionai, taip ir kitose vietose save pavadino „Jokūbo Dievu“. Šitoks pasivadınimas yra man už visus kitus brangesnis. Kas buvo Jokūbas? Vyras su iš prigimties peiktinu būdu. Tai matome iš jo pasielgimo su broliu Ezavu pasisavinant jo pirmgimystės teises. Tai matome iš jo melavimo ir savo tėvo Izaoko apgavimo, idant gautų palaiminimą. Kaip galėjo Dievas „Jokūbo Dievu“ pasivadinti? Jis matė, kad Jokūbo širdyje buvo paslėpta ir kas nors gero. Todėl Jis iš jo padarė nugalėtoją.

Jeigu Dievas nesigėdino „Jokūbo Dievu“ pasivadinti, tai Jis nesigėdi ir mano Dievu būti. Per tai Jokūbui duoti pažadai ir man priklauso. O jei Jokūbo Dievas yra ir mano Dievas, tai nesibijau: kas ką gali man padaryti?

„Tiesos draugas“ 1925 m. rugsėjo mėn. ✓

Europos baptistų federacijos (EBF) [maldos kalendorius](#)

<http://www.ebf.org/failid/File/resources/prayer%20calendars/EBF%20Prayer%20Calendar%202020.pdf>

Rugsėjo 7-13 meldžiamės už:

Švedijos Vienijančią Bažnyčią

Bendruomenių skaičius:	700
Bendras narių skaičius:	63 000
Prezidentas:	Lasse Svensson
Direktorius tarptautiniams ryšiams:	Gerard Willemsen

Rugsėjo 14-20 meldžiamės už:

Ispanijos sąjungą

Bendruomenių skaičius:	101
Bendras narių skaičius:	11 284
Prezidentas:	Ruben Bruno Hernandez
Generalinis sekretorius:	Daniel Banyuls Perez

Rugsėjo 21-27 meldžiamės už:

Bendruomenes Kosove

(Smulkesnės informacijos nėra)

Rugsėjo 28 – spalio 4 meldžiamės už:

Uzbekistano baptistų sąjungą...

Bendruomenių skaičius: 60
Bendras narių skaičius: 2 735
Pirmininkas: Oleg Sherstjukov

... ir Slovėnijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 7
Bendras narių skaičius: 160
Prezidentas: Drago Sorl
Generalinis sekretorius: Misko Canji

Spalio 5-11 meldžiamės už:

Rusijos evangelikų krikščionių-baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 1 818
Bendras narių skaičius: 76 070
Prezidentas: Peter Mitskevich

EBF maldos kalendorių bei išsamesnę informaciją apie maldos poreikius galite rasti Europos Baptistų Federacijos internetiniame puslapyje: <http://www.ebf.org>. ✓

*Straipsniai trumpinami ir redaguojami redakcijos nuožiūra. Redakcijos nuomonė ne visada sutampa su autorių nuomone.

*Jei norite atsisakyti naujienų, atsiųskite tuščią elektroninį laišką su žodeliu – NESIŪSTI.

© Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

El.paštas: office@baptist.lt

Mūsų sąskaita:

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

Įmonės kodas: 192077697

AB SEB bankas, Banko kodas: 70440

Sąskaitos nr. LT79 7044 0600 0415 1925